

Hartpatient (18) sterft na aangrijpende getuigenis over bijna-doodervaringen

"Wanneer mensen sterven, blijven de hersenen nog heel eventjes werken. Ik hoorde de dokters zeggen: 'Hij ademt niet meer en zijn hartslag is weg.' Ik dacht: dat was het dan. Ik ben aan het doodgaan." Aan het woord is Ben Breedlove, een achttienjarige jongeman uit Texas. Breedlove leed aan hypertrofische cardiomyopathie, een aangeboren hartaandoening waardoor hij al drie keer aan de dood ontsnapte. Op kerstdag sloeg het noodlot echter toe: Breedlove kreeg opnieuw een hartstilstand en overleed. Kort voor zijn dood plaatste Ben een hartverscheurend filmpje op YouTube waarin hij vertelt over zijn leven als hartpatiënt, zijn bijna-doodervaringen en over het beste gevoel ter wereld: sterven.

In 'This is my story' vertelt Ben zijn levensverhaal. Dat doet hij aan de hand van een reeks teksten waarop hij de meest aangrijpende gebeurtenissen uit zijn leven vertelt. Op de achtergrond horen we het nummer 'Mad World' van Gary Jules. Breedlove was amper vier jaar oud toen hij voor de eerste keer aan de dood ontsnapte. "Ik kreeg een levensgevaarlijke ritmestoornis. Eng, nietwaar?" Hoewel Ben zich nog maar weinig kon herinneren van die dag, is hem het volgende altijd bijgebleven: "Ze brachten me op een brancard door een hal. Twee verpleegsters rolden mij vooruit en mijn moeder liep naast mij. Er scheen een groot, fel licht op mij. Ik kon niet zo goed zien wat het was omdat het zo helder was. Ik zei tegen mijn moeder: 'Kijk naar het felle licht!', en wees naar boven. Ze zei dat ze niets kon zien. Er scheen geen enkel licht in de hal. Ik kon mijn ogen er maar niet van afhouden. Ik maakte me nergens zorgen om, alsof niets mij nog kon schelen. Ik bleef maar glimlachen. Ik kan niet eens omschrijven hoe vredevol het was. Ik zal die dag en dat gevoel nooit meer vergeten."

"We moeten bidden"

Ben zou daarna nog twee keer aan de dood ontsnappen. In 2009 kreeg de jongeman uiteindelijk een pacemaker. "Ik vond dat heel erg, maar ik had geen keuze", luidt het. Twee jaar later kreeg hij opnieuw een hartstilstand. Dat gebeurde tijdens een operatie aan de amandelen: "Mijn moeder en zus zaten in de wachtkamer, toen een kapelaan binnenliep en zei: 'We moeten bidden. Jouw zoon kreeg net een hartstilstand en ze proberen hem momenteel met een defibrillator terug te brengen. Het was een mirakel dat ze me terug kregen. Ik was bang om te sterven, maar zo blij dat ik niet dood was. Ik probeerde het achteraf allemaal te vergeten en wilde me er zo weinig mogelijk zorgen om maken."

Op 6 december 2011 was het weer zover. Breedlove kreeg op school opnieuw een hartstilstand. Toen hij op een bankje wilde gaan zitten om op adem te komen, viel hij bewusteloos neer. Ben werd pas wakker toen de ambulanciers rond hem stonden. "Ik kon niet praten of bewegen, ik kon alleen maar zien wat ze aan het doen waren. Ze plaatsten een defibrillator op mijn borstkas. Ik hoorde één van hen zeggen: 'Ze zijn klaar.' Breedlove raakte opnieuw bewusteloos. Zijn hart stopte met kloppen, maar liefst drie minuten lang. "Wanneer mensen sterven, blijven de hersenen nog zo'n drie minuten werken. Ik hoorde de dokters zeggen: 'Hij ademt niet meer en zijn hartslag is weg.' Ik dacht: dat was het dan. Ik ben aan het doodgaan."

"Verdomme, wat zien wij er goed uit!"

Wat volgt is volgens hem het "beste gevoel ter wereld": "Ik ben niet zeker of het een droom of een visioen was. Maar terwijl ik bewusteloos was, zag ik mezelf in een witte kamer. Er waren geen muren, er kwam geen einde aan. Er was geen geluid. Ik kreeg datzelfde gevoel als toen ik vier jaar oud was. Ik droeg een heel net pak, net zoals mijn favoriete rapper Kid Cudi. Ik weet tot op de dag van vandaag nog altijd niet waarom hij en ik de enigen waren in de kamer. Ik keek naar mezelf en in de spiegel die voor mij stond. Het eerste wat in me opkwam was: 'Verdomme, wat zien wij er goed uit!' Ik voelde opnieuw hetzelfde, ik kreeg die glimlach maar niet van mijn gezicht. Ik keek vervolgens naar mezelf in de spiegel. Ik was trots op mezelf, op mijn hele leven en alles wat ik gedaan heb. Het was het beste

gevoel aller tijden. Kid Cudi bracht me naar een glazen bureau en legde zijn hand op mijn schouder. Op dat moment werd mijn favoriete nummer gedraaid: Mr. Rager. Toen ik 'waar zal de fantasie eindigen en waar begint de hemel' hoorde, zei hij: 'Ga nu maar.' Ik werd wakker toen de hulpdiensten mij aan het reanimeren waren." "Ik wilde daar niet weg. Ik wou dat ik nooit was wakker geworden." Ben besluit zijn filmpje met de volgende woorden: "Geloof jij in engelen of in God? Ik wel."